

Deze bijdrage is niet in de vorige (december-) aflevering geplaatst, omdat het kerstnummer al voor de bijeenkomst bij de drukker lag.

Record aantal bezoekers “Dikke Verhalen “in Vledder bij het “tweede deel” van de Vledderweg.

Dat de hang naar verhalen uit het verleden steeds actueler wordt bleek wel op 17 november. De zaal in de Tippe puild uit en de belangstelling voor de vervolgh verhalen over de Vledderweg was overweldigend”: er waren meer dan 175 mensen aanwezig. Stamtafelgasten Leida Blum-van Dijk en haar broer Luite deelden hun herinneringen met de zaal onder leiding van Jaap Schipper.

Met name de geschiedenis van de boerderij aan de Vledderweg 31 kwam uitgebreid aan bod. De ouders van Leida en Luite kochten in 1964 de boerderij van de familie Zandwijk. Deze boerderij is in 1861 gebouwd door Henri Louis van Swieten. Toen zat er nog 120 ha grond bij waaronder ook heidegrond. Hoeve Erica behoorde ook bij de boerderij. Later werd door de familie van Swieten de tuinbouwschool gebouwd, en scholen in Zorgvlied en in de Achterhoek.

In 1963 werd het zwembad geopend en velen herinnerden zich badmeester Herder en vooral het onverwarmde water waarin gelest moest worden. Het heuveltje in het terrein waar de jongelui zich onbespied waanden. Op het terrein van het zwembad werd ook de hut van de padvinderij gebouwd. Een van de oprichters was Bé Wanningen. Van de hut bestaat alleen de sleutel van de deur nog.

Voordat er een echt zwembad was werd er in een kolk in de Vledder Aa gezwommen. Daar kwamen ook de jongens uit Wapse. Maar als de jongens uit Vledder in de meerderheid waren vluchtten de “Wapsers” weer snel naar huis.

Vissen vangen zonder hengel gebeurde met “modderen”. Zoveel mogelijk water troebel maken door de modder naar boven te halen dat de vissen geen zuurstof meer kregen.

Er werd veel gelachen om de verhalen over Mejuffrouw Warners van het Zeemuseum, zoals haar manier van reizen naar Steenwijk door gewoon midden op de weg te gaan staan en automobilisten te “dwingen” om haar gratis mee te laten rijden naar het station. Of, een kip voor het kerstdiner laten slachten door de burens en dan 5 gulden teveel vinden.

Ook vertelde men over het Groene Kruisgebouw met zuster Cassee en zuster Wassenberg, die vele jaren in het gebouw woonden. Zuster Cassee kreeg zelfs een klein autootje van de bevolking voor haar inzet.

Smakelijke werd verhaalt over het zogenaamde fretteren. Jongens die met een fret naar konijnenholen toogden, de fret het hol in joegen en dan aan de andere kant van het hol het konijn grepen.

Toos Posthumus